

דא.

בירוקרדל מס. 21/ה'

מישיבת ועדת החקירה, חוק ומשפט
הוקיימה ביום ב', כ' בטבת, תשי"ז - 24.12.56 גשעה 10.30.

ב י ר ו ה י ו ה

- חברי הוועדה:
- היו"ר נ. ביר
 - ב. אזניה
 - ע. איכילוב
 - ס. אונג
 - פ. בגין
 - י. בר-רב-האי
 - ש. הלל
 - ח. רובין
 - י. שופמן

מוזמנים: ח. כהן - היועץ המשפטי לממשלה

(ד"ר ידין
 סר רוזנטל
 סר איילון)
 מטעם סניף המשפטים

יו"ר-הליגה: המטן הדיון בחוק כתי-המשפט, תשי"ז - 1956.

היו"ר נ. ביר: אני פותח את הישיבה.

ראוני להודיע לחברי הוועדה כי הכנסת הישרה
 חילופי גברת בוועדת החוקה, חוק ומשפט - במקום חברת-הכנסת וילנסקה
 יבוא חברת-הכנסת סנה.

אנו עוברים עתה לקריאה שניה של חוק כתי-
 המשפט.

חוק רישון - בית המשפט העליון

סעיף 1 - מקום פועל ומזון שיפוט

י. בר-רב-האי: אני מבינה לנוסח פסקה ב' האוסר - "בבצר
 מבית המשפט העליון לעית במקום מוצבו". אינני
 רואה הכרח בכך וני מציע למחוק את הפסקה. במקרה טיוחד פסר יהיה להוציא
 תקנות לשעת חירום.

י. שופמן: בית-המשפט העליון יכול לרצות לשו במקום אחר
 לצו דוקה בגלל סיבה פוליטית או צבאית, אלא
 מפני שיש לו הרבה עדיים לשפוע באותו מקום.

נד.

ג. הלל:

זני מציע שבמקביל להחלטה כזו בענין הכנסת
תבוא פסקה זו בסוף הפרק בתוך הסעיף של הוראות.

ח. כהן:

זוהי הוראה חיצונית לגבי כל בני-המשפט.

להכר-הכנסת הלל רצוני לומר שבכל-זאת יש
הבדל בין בני-המשפט העליון לבין הכנסת. כן זני חולק על דעתו על
חבר-הכנסת שופטן; זני חושב שבית-המשפט העליון צריך לשבת בירושלים.
המושג "נבצר" הוא בבחינת מבחן אובייקטיבי.

זני סוכן להסכים למחיקת הסעיף תוך הצהרה
שלמקרה הצורך יוחזרו הקצוות שעת חירום.

הוחלט: למחוק את פסקה 1(ב).

סעיף 1 - נחקק ל

סעיף 2 - נחקק ל

סעיף 3

ח. רובין:

זני מציע למחוק סעיף קטן (3).

ח. כהן:

גם חבר-הכנסת ורהפטיג מציע זאת.

ח. רובין:

מפארה זני סוכן להציע להשיר את ההוראה כמו
שהיא לגבי צווים על הנאי ולהוסיף את הענין
של צווי-ביניים, שהם לעתים הכריעים לגבי התפתחות המשפט.

סעיף 3 - נחקק ל

הוחלט: - לחבר-הכנסת ורהפטיג הציע למחוק פסקה (3);
לחבר-הכנסת רובין הציע להוסיף בכלל הוראת פסקה (3)
את צווי הביניים.

סעיף 4

פר ידיו:

האם לא רצוי להזמיר בסעיף קטן (ב) גם את
השופט היחיד? זני מציע לומר: השופט או

השופטים...

הוחלט: לקבל את ההיקרון המוצע לסעיף קטן (ב)
ולומר: השופט או השופטים...

סעיף 4 עם ההיקרון - נחקק ל

סעיף 5 - נחקק ל

סעיף 6 - נחקק ל

סעיף 7

ח. כהן:

ההבדל בין חוקי הגרסאות בולט בגירסת
ה"נאמר": "הסלטים תפקידים ציבוריים
על-פי דין, לעיתים מעשה או להסוץ מעשה לעשה לסלוי תפקידים כדין...".
פירוש הדבר, שבית-המשפט יכול להתערב גם יש איזה חוק ספורט המטיל חובה
לפעול בתוהו סיגור או להיטנע סלסעול. הסלים "כדין" ו"לסלוי
תפקידים כדין" אינן מופיעות בגירסת כ" ופירוש הדבר, שבית-המשפט

יכול להתערב בכל דבר שהרשו הטיבה ליה עושה. למטלה אין ענין מיוחד בגירסא א' או ב' והיא מוכן לקבל כל אחת מהן.

לסעיף קטן (3) יש כסובן הסתייגות ל חברי-הכנסת ורהפטיג, רוזנברג ורפאל. הם רוצים להוציא סכלל מחולת הסעיף הזה מה בתי-הדין הרבניים. הם הצעתם זו לא תתקבל מה רוצים עלטנות יוכל ביה-המשפט העליון להתערב רק בענין פלוני שהם מסככותם או להיפנע סלדון בענין פלוני שהינו מסככותם.

ג. בר-רב-האי:

לי נראה שהדבר הוא הכרחי כי יחזת יציפו את ביה-המשפט העליון בדבריהם קמניו סבו-י-המשפט. הסחוזיים יכולים להחליט עליהם, על אחת כמה וכמה - שנוספת כיון מינסטנציה לערעורים.

אני מציע להוציא את ענין היושורח הסקוטיות.

ח. כתו:

אני מציע לדהור את הדיון על שתי הגירסאות. עד ליחר סיום הפרק הדן בבתי-משפט סחוזיים. שם מציע הצעו פסרה שאולי חברי-הכנסת בר-רב-האי יוכל לקבלה.

הוהלט: לדחות את ההצבעה על סעיף (2)7 (שתי הגירסאות) ולהצטידה לסעיף הסתייגות בפרק הדן בבתי-משפט סחוזיים.

סעיף (1)7 - נ ת ק ב ל
סעיף (3)7 - נ ת ק ב ל

הסתייגות: לחברי-הכנסת ורהפטיג, רוזנברג ורפאל הסעיפים להוציא סחולת הסעיף מה בתי-הדין הרבניים.

ט. הלל:

בסקרה שההסתייגות תתקבל, מציע אני הסתייגות מוונטואלית לכתוב: "ביח-דין דתי" במקום "ביח-דין רבני".

ח. רובין:

מה הדין אם נאשט טוען שלסופטיים יש דעה קדומה עליו?

ח. כתו:

טזה שייך לסעיף זה? באחת ההצעות הקודמות שסטרד המשפטים הגיש למטלה היה סעיף שדן בפסילת שופטים בדרך-כלל. שופטי בית-המשפט העליון התנגדו לכך באמרם שכל שופט יודע בעצמו כמי הוא צריך למעול וסתי לא. לפעשה עד עכשיו הדברים התפתחו יפה - בכל סקרה שהיה חלש קל שיקלים שיש שופט הנוגע בדבר, הוא עצמו פסל את עצמו וסירב לסבת בדין. לכן סעיף זה נסחק פהוך התנגדות של שופטי בית-המשפט העליון. הם יש רצון להכניס הורה כזו - הורדה הוכל לעשות זאת, אבל לא כאן ולא בפרק האחרון הסדבר על הוראות כלליות.

ט. יובנצ'סון:

האם סובר לדרוש את החלפת נציג התביעה?

ח. כתו:

אמר לדרוש זאת מהיועץ המשפטי. ליעוץ המשפטי מבישים בקשות כאלה.

מע"ד 8 (לפי הנוסח החדש שהובא לוועדה)

ח. רובינו:

מע"ד קטן (א) מדבר על ענין שפסק בו בית-המשפט שלושה, פירוט הדבר שכאשר הואליט שופט יחד הדבר נוסף, מפילו גם כשר פסקו שלושה שופטים בהחלטות. במע"ד קטן (ב) נאמר "לא ציווה בית-המשפט", ויש לכך שני פירושים - "בית-המשפט שתק או הגיב בטלילה" בה החוקק והוסר, שגם זה לא ציווה לו ציווה שלא - יכול לבוא שופט אחד ולהגיד אחרת. לא מתקבל על הדעת שכאשר פסקו שלושה שופטים - לא, יחד-כך יכול לבוא שופט חדש ולומר: הם שנים לא הרשו, ואל תבי כן טרסה. אני הושב שיש לעשות כאן הכחנה. בכל מקום, לא יתכן שבגד החלטת שלושה יבוא שופט אחד ויגיד אחרת.

היו"ר נ. ניר:

אני יודע לכתוב בפסקה (ב) "לא החליט" במקום "לא ציווה".

אני מסכים לתיקון.

ח. כהן:

במע"ד קטן (א) קבלנו את הצעת חבר-הכנסת בגין לכתוב "עם שני פסק-הדין" במקום

י. שופמן:

"בגוף פסק הדין".

אני מסכים גם לתיקון זה.

ח. כהן:

לפי נוסח מע"ד קטן (א) מתקבל, החלטה על דיון סודי כוללת גם החלטה במספר

ש. הלל:

השופטים - "חסימה שופטי" או יותר". לדעת רצוי שהחלטה תהיה על דיון נוסף, ואילו על מספר השופטים יחליט הנשיא.

ח. כהן:

לפי הצעת חבר-הכנסת בגין הכנסנו במע"ד קטן (ב) באופן שפורש את הגפשרות שלא

הנשיא ולא שופט אחד ידונו על כך בלא גם שופטים אחרים שהנשיא יקבע. אם פסקו שלושה שופטים לא לתת רשות לדיון נוסף, מטבע הדברים הנשיא בית-המשפט לא ידון. גם בעצמו ולא שופט אחד יחיד בביטול החלטה של שלושה, בלא הוא יקבע לפחות שלושה שופטים אחרים שידונו בכך. אני חושב שאפשר להסתפק בנוסח "או שופט אחד או שופטים שיקבע לכך" ללכת עם היחה החלטה של שלושה לענין אחד לא יכול להיות ביטול החלטה על-ידי יחיד שלושה.

אני מתנגד להצעת חבר-הכנסת רובינו

שדיון נוסף צריך לתת גם על החלטה של שופט אחד לצו ביניים. טיבו של צו ביניים שהוא גם לדיון של שלושה, ואי-אפשר להרבות התדיינות מתם גם אורי החלטה של שופט אחד בצו ביניים.

אשר להצעתו של חבר-הכנסת הלל - אנו רוצים

שפליטת בית-המשפט העליון תעב ותדון, או שהם יוכלו לומר - הענין טעון דיון נוסף, אבל שמתיק בית-המשפט של חסימה. הרבה יותר נוח שבית-המשפט יגיד זאת מיד כאשר הנשיא, שאינו מכיר את הענין, יצטרך לקבוע עתה כמה שופטים צריכים לטבת דיון. אני הושב שנוסח זה אפשר לבית-המשפט של שלושה לומר מיד עם הדבר יבוא בפני בית-המשפט של חסימה, שבעה או תשעה.

ש. הלל:

כך חותמים את הדרך בפני הרבה הענין לפני שליח בית המשפט, אם יש המלצה

שהדבר יובא לפני הרבה של חסימה.

אין זה מענינו של בעל הדין.

ח. כהן:

א.ד.

פ. רובין: בסעיף קטן (ג) אני מציע לוסר:
דרכי הגשת הבקשה ומועדיה.

ס. בגין: אני מציע - סדרי הבקשה ומועדי הגשתה.

הוחלט להכניס בסעיף 8 את התיקונים הבאים:

- (1) בסעיף קטן (ג) יימסר "ע" סתן פסק הדין" במקום "בגוף פסק הדין";
- (2) בסעיף קטן (ב) יימסר "לא החליט" במקום "לא ציווה";
- (3) בסעיף קטן (ג) יימסר "סדרי הבקשה ומועדי הגשתה".

סעיף 8 עם התיקונים - נחטבל

(לעיף 9) לפי הנוסח החדש שהובא לוועדה לסעיף 8א

ע. יונאי: לערוך עניני פליליים הולכים קשורים עם ענינים אזרחיים.

פ. כהן: היו פוגעים כגון בענינים אזרחיים. הדרך למשפט אזרחי פתוחה תמיד.

ע. יונאי: מה קורה עם האיש או ואין לו קרובים?
פ. כהן: במקרה כזה פועל היועץ המשפטי.

ע. הל: האם אפשר להוסיף כאן: תיקון עוול שבגרם לו?

ס. אונג: מה פירוש המיפא של סעיף קטן (א)(3)?
פ. כהן: יכולים להיות שני סותפים לעבירה.

ס. אונג: סדוע בחוצה המיפא בסעיף (א)(1)? האם היא בנה כדי להגביל את האפשרויות?

פ. כהן: היא בנה כדי לטבוע הגשת בקשות קנטרניות.

ס. בגין: אני חושב שיש צופדים להעתיק סעיפים אלה לחוק ב-המשפט כדי לדון בכמה זכמה געיות.

אשר לפסקה (1) - אם כי אני מסכים שהמיפא דרושה, אני מציע לכוון את הפליט האחרונות שלה - "לסוגת הגדון". יהיה קשה עוד להוכיח את מוצאות המשפט, בגלל דגיה זו או אחרת, היו מעתבות לרעה הגדון. מספיק אם הוכח שישללא ראיה, שחחר-כך נתברר כי ימורה בקשר, מוצאות המשפט היו משתנות, וזאת דוקא לטובת הגדון.

אני סובר ביחס לעובדות חדשות או דגיות חדשות, שלא מספיק אם זכתו שהן לא היו ידועות לגדון; צריך להוסיף גם - אם הן לא היו ידועות לגבי-המשפט, כי גטיא ביה-המשפט הוי הפחליט אם הדובר בענינו צדק עליון, ואף על פי שבחבל פסק-דין חלוט ובכל-זאת מימרו מגיע לפסקנה שדרוש עיון מחדש, הרי יש להוסיף - גם אם יתברר שלביה-המשפט עצמו לא היו ידועות העובדות.

פ. כהן: "חדשות" פירושו שלא היו לפני ביה-המשפט.

ד. גגין:

הנני יע להוסיף יחד המלים "ועוד לא היו ידיו הנדונות" - "אם לא היו ידועות לבית המשפט".

ב. יד לפסקה (4) היא לדעתי החשובה ביותר והחשובה ביותר ענינו ידו ידו נימוג לפסקה הרבונה - מי מחליט על כך? מי ידע בידע המעליון או שלל מקור קבוע. כאשר הוא מחליט על עיון מעל לפי פסקה (4) הוא חומר! יש יסוד להניח כי ההרשעה יסודה בטעות, למעשה זה מעין ביטול פסק הדין הקודם, כי הוא כבר קובע שההרשעה בטעות יסודה, וזהו דבר חמור!

יבני סבור לכן שהמלים "יש יסוד להניח" אינן מספיקות, נוסף על כך, ייתכן שבמקרה דנן באו יש לסבור זאת להרכיב של בית-המשפט ולא להסופק בידי בית-המשפט העליון. אני חושב שחולי לא כדאי להשמיר החלטה זו בידי שופט יחיד, ובמקרה דנן לומר - יש הרבה מחוייב של בית-המשפט הגיע. למקרה שההרשעה בטעות יסודה, אני חושב ש צדד הענין נראה פוזר, בבית-משפט צדדי או צדדתי יש לכך פני-המרחק. מבחינה פורמלית זה ביטול פסק-הדין הקודם.

אני יעלה את הצעותי אלה לשיקול.

ה. כהן:

אני חושב שאפשר בנקל להתייחס את הכרי-הכנסת הלל ויוניצ'מן על סמכות על-ידי עיניו סדר המלים בסיפא של פסקה (ג), לפי הגושה הבט: "ובית המשפט העליון רשאי לעשות כל או הנדרש בענינו כדי לפנות בדיון פרייה עונשו או חלק ממנו ושארשעמו בוטלה כחוצצת מן העיון שחדש או לחת לו כל מעד אחר". כגון ידועות נוסף - במקרה "ישם" צריך להיות "נדון".

אצדדי לענות לחבר-הכנסת כגין ולבקשו לסקול ידועות הצעותיו כדי שיבטלן.

המלים "לפנות הנדון" סגבילות בהרבה את היועץ המשפטי, ויבני מקט להגבילו. אני חושב שההצעה הכללית לא צריכה להיות בעלת זכות לבקש עיון שחדש אם זה איננו אא לטובת הנדון דוקא. דוקא כיוון שיש זכות פניה ליועץ המשפטי צריך להיות נדון שהיא קיימת אך ורק אם הדבר יכול לעול לפנות הנדון. אני חושב שכגון נוסף להחמיר או להגבילו.

כסוכן לפסקה (2) נדרשת אך ורק על דבריה

שלא היו ידועים לבית-המשפט ולא היו לפניו, אחרת אין לכל המעיקף את סוכן והגיון. אם נתגלו דברים על-פניו גלויים לבית-המשפט והם חרטי, כי זה זכור לבקש על-פיהם עיון שחדש, ובלבד שבנדון לא ידע אותם, כי אם הוא ידע - אין מעט לבקש עיון שחדש, כי לפה לא הביא אותם ימיה-המשפט? או חתם דוברים להחמיר פה הייתי סוכן לסקול אם להוסיף כגון לזרק את הנדון כלל גם את החגיגה הכללית. כפי מקום, אין צורך להבניה פה את בית-המשפט.

אשר לפסקה (4) - אני מבין יפה את פקפוקיו

של חבר-הכנסת כגין, אבל אינני סבור את מסקנותיו. אם נדרש בית-משפט אל ילונה שופטים כיה ושביל כגון דמות - זו תהיה גזירה שלא יוכלו לעמוד בה; כך במסדר לקיים שני משפטים חוזרים. אני חושב שהכנסת טעון הבהרה, והייתי יומר "ולכ רדה יש יסוד לפנות כי ההרשעה בטעות יסודה".

ו. הלל:

האם יש מקום לגבני כל המעיקף לומר, כי נשום בקרה דיון שחדש לפי מעיקף זה לא יביא להחמרת עונשו של הנדון? אם הדבר איננו מן סגליו, אני חושב שצריך להכטיח זהו יזה מקום.

פ. תשובה: מני חושב שהצעתו של חבר-הכנסת הלל היא הצעה חיובית, אבל מייני יודע גם היא כוונתה יחסית למעוף קטן (א) (1), כי הניש השני על-ידי זיוף ושקר עונש קל.

ח. כתב: מני רוצים לעיון יחדש את יפעל אלא אם שיטתו נדון והוא חף מפשע; מיינו רוצים לדבר על מידת העונש. חבר-הכנסת הלל צודק. לפי הנוסח הקיים רמאי בית-המשפט להחמיר לו את עונשו, ומני מבקש להחמיר זאת כך, זה אולי הדבר היחיד הטעב כל מי נדון בפלילים, על-ידי פני-המשפט, זהו תריס מפני אקטות, נהרניות. את ידע מיינו בטוח שדיון יחדש מגיע לו - הוא לא צריך לפנות לבית-המשפט. הוא צריך לדעת שאת בית-המשפט ימצא מפניו והיה משוללת יסוד - יש מסכות לבית-המשפט מפילו להחמיר בעונשו.

ע. הלל: יש הפירות על דיון יחדש לא רק לפי בקשת הדיון אלא גם לפי בקשת היועץ המשפטי. אם זה טובן טאליו שלא תהיה החמרה בעונשו של נדון כאשר הופיעה תביעה לעיון יחדש לפי דרישת היועץ המשפטי - זו מני סתלק מהצעתו.

ח. כתב: זה טובן טאליו. מני מודיע שטוח פניה של היועץ המשפטי לעיון יחדש אינה יכולה להגיע להחמרת העונש. לא זו בלבד שהיועץ המשפטי לא יבקש זאת אלא גם בית-המשפט לא יעשה זאת.

היו"ר נ. ניר: לדעתי אם כתוב "לטובת הנדון" אי-אפשר להחמיר.

ח. כתב: אם רוצים לסנוע זאת צריך להכניס במסכה (ג) את המלים "פרט להחמרת העונש".

הוחלט על הויתורים הבאים במעוף 9 (א8):

- (1) הנוסח של המיפ. במעוף קטן (ג) יהיה: "ובית המשפט העליון השני לעטות כל זו הנרזה בעיני כדי לפצות נדון שריצה עונשו זה חלק מסבו ושארשעתו בוטלה כחוצאת מן העיון יחדש או לתת לו כל מעד יחד".
- (2) במעוף קטן (ג) יורטפו המלים "פרט למסכות להחמיר בעונשו" לאחר המלים "בערעור פלילי".

מעוף 9 - נתקבל

מעוף 10 (לפי הנוסח שהובא למעוף 8)

מעוף 10 - נתקבל

מעוף 11 (מקודם מעוף 9)

מר יוני: מני מביע לנקוט במעוף קטן (א) לעון רבים, היינו - "בתי משפט מחוזיים" במקום "בית משפט מחוזי", כי הפרק הר שון סדר על בית-משפט עליון גבור יחיד.

הוחלט: במעוף קטן (א) ייטול במקום "בית-משפט מחוזי" - בתי-משפט מחוזיים.

מעוף 11 עם הויתור - נתקבל

12 (סעיף 10) מעיף

ח. כהן: אני מציע למחוק את סעיף קטן (ב) כמו שעלינו לבני בית-המשפט העליון.

ח. רובין: אני מציע למחוק את הסיפא של סעיף קטן (ג) החל מהמילים "... ילי בית-המשפט..."

הוחלט: למחוק סעיף קטן (ב).

סעיף 12 עם התיקון - נ ת ק ב ל

היה ייגרות - להבר-הכנסת רובין המציע למחוק את הסיפא של סעיף קטן (ג) החל מהמילה "לא".

13 (סעיף 11) מעיף

ח. כהן: הוספנו כהן את המילים "בהודעה שתפורט ברטמות".

סעיף 13 עם התיקון - נ ת ק ב ל

14 (סעיף 12) מעיף

ח. כהן: לפי חוק השופטים הוא מקבל מינוי של שופט בית-משפט מחוזי, ומשקיבל מינוי כזה הוא יכול לשרת בבית-משפט מחוזי. הסעיף בה לוסר שאי-אפשר לשלוח שופט שפוט לשרת ילי המכה הנושאים.

סעיף 14 - נ ת ק ב ל

15 (סעיף 13) מעיף

ח. כהן: פה היתה הסתייגות של חבר-הכנסת ורהפטיג שהציע כי בית-משפט מחוזי ידון ויפיד בשלושה.

ח. רובין: אני מציע למחוק את הסיפא של פסקה (2) מהמלה "לטעם", ולהוסיף בפסקה (1) או המליט: או עונש מאסר לטעלה משבע שנים.

ח. אונא: לך ביהא שכדאי להרחיב את פסקה (1) על מאסר מ-10 שנים ומעלה.

ח. רובין: אני מסכים להצעת חבר-הכנסת אונא.

ח. כהן: אני מתנגד להצעה כי אין אפשרות תקציבית לכך.

ההצעה להוסיף בפסקה (1) את המליט - או מאסר מ-10 שנים ומעלה - נ ת ק ב ל ה.

הסתייגות - לשר המשפטים ולהבר-הכנסת הלל:

הצעה חבר-הכנסת רובין למחוק את הסיפא של פסקה (2) מהמלה "לטעם" - לא נתקבלה

סעיף 15 עם התיקון - נ ת ק ב ל

סעיף 16 (מקודם סעיף 14)

טר ידיו: בפסקה (ב) ייחסר - "השופט או השופטים".

י. שופטן:

אני מציע לומר בפסקה (א) של גירסת ב' -
לגבי בית דין אחד מרוב: אחרי הפירוש. אני מציע לפירוש
של שינויים בהחלטת מל. בהתאם להחלטת שנקבעו בהחלטת השנה.

הצעת חבר-הכנסת שופטן - לא ננקבלה

סעיף 16 - גירסת ב' - נהקבל

החלטות - לחברי הכנסת שופטן ורובין.

סעיף 17, (מקודם סעיף 15) - נהקבל

סעיף 18 (מקודם סעיף 16)

ח. כהן: אנו מציעים להוסיף סעיף קטן (4) האומר:

"עררים על החלטות שניתנו לפי החוקים
המנויים ותוספת על-ידי הרשויות הטנויות
שם (להלן החלטות מנהליות)".

טר ידיו: "ערר" זו מלה שנתקבלה בהרבה חוקים בשביל
סעד שניתן נגד החלטה שאיננה פסק-דין של
בית-משפט.

כאשר החילובו להכין את חוק בו-המשפט שסנו
לב לשילה של הסיפוס המינהלי וחייפסנו דרך איך להסדיר את העניינים.
בעקבות שתי הנוסחאות שנתקבלו בוועדה בסעיף 7(2) בנוגע לצווים
נגד רשויות מקומיות בנה הצעה להסדיר את העניין בצורה כזו, שנגד
החלטות מינהליות מסוימות שיפורטו בתוספת לחוק זה לכל חיקוק
ולפי כל רשות הפועלת לפיו - רשות מוסמכת, מפקח או ועדה מינהלית -
נגד החלטות האלה יינתן הערר הזה וילך לא לבית-דין לגברי נפרד
לעניינים מינהליים, אלא לביית-משפט מחוזי שיהיה מורכב לצורך זה
משופט של בית-משפט מחוזי אחד ושני הדיוטות שייקבעו לפי העניינים
השונים שעליהם מערערים. גם בחוקים הקיימים מדובר פה ושם על ההכשרה
המיוחדת של ההדיוטות. בחוק התגבולים כתוב שההדיוטות צריכים להיות
רופאים. הדבר יביא לידי איחוד ההוראות השונות המפורזות בחוקים
השונים, שכל אחד מזכיר זאת בצורה אחרת. על החלטה של בית-המשפט יהיה
ערעור לבית-המשפט העליון.

התוצאה לגבי סעיף 7 ושאר פתוח היא,
שבמידה ויינתן הערר הנוצק כאן, כדור שהעניין לא ילך לבג"צ באופן
ישיר כי יש סעד אחר, ובית-הדין הגבוה לצדק יפעל רק באותו שטח
שהוצע לו לגבי הערר, ואז מתבקשת נוסחה כנוסחת יותר.

אותם החברים שרצו לסחוק בסעיף 7 את הסלים
"כדין", כלומר - להרחיב את הסמכות גם על מקרים אחרים - הם ימצאו
את הסיפוס על-ידי כך שיש דיין הגולך לבית-משפט מחוזי ומסנו ערעור
לבית-המשפט העליון.

במידה שבתוספת יהיו החלטות של רשויות
מקומיות - וזו מציעים זאת - ברור שלגבי החלטות אלו לא תהיה
פניה לבית-המשפט הגבוה לצדק אלא לבית-משפט מחוזי או מינסטרטיבי.

א.ד.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
24.12.56

היו"ר ב. ניר:
בשבילנו זהו נושא חדש שאי-אפשר להחליט
עליו עכשיו בעה הקריאה השניה. אני מציע
לדון על מעיף זה בנפרד.

ח. כהן:
סחר תכנס ועדת המסנה שאריכה לדון על דשימת
החוקים המסתלים על-ידי חוק זה. אני מציע
סנביא לוועדת המסנה גם דשימת חוקים שחשבו להכניה לתוספת זו. זהו
בדיקה טכנית מאד. חושבני כי מוטב לוועדת המסנה תעשה זאת קודם לכן
כדי שיוכלו לדון על נושא זה בשבוע הבא.

הנהלת: לדחות את הדיון במעיפיים 18 (מקודם מעיף 16)
ו- 7 לשבוע הבא.

מעיף 19 (מקודם מעיף 17) - נ ת ק ב ל

מעיף 20 (מקודם מעיף 18)

מר ידיו: אני מציע להעביר מעיף זה לאחר מעיף 13.

מעיף 20 - נ ת ק ב ל

מעיף 21 (מקודם מעיף 19)

מר ידיו: הכוונה של המעיף תהיה "מקום מושבם ואיזור
שיפוטם".

ההצעה נחקבלה

מעיף 21 - נ ת ק ב ל

מעיף 22 (מקודם מעיף 20)

ח. כהן: אני מציע לטחוק מעיף קטן (ב).

ח. רובין: אני מציע לטחוק את המיפן המתחילה בסלה
"אלא".

מעיף 22, במקרק פסקה (ב) - נ ת ק ב ל

המליצה - לחבר-הכנסת רובין.

מר ידיו: אני מציע להוסיף בסוף פסקה (ג) את המלים
"או באזורי שיפוט אחדים".

ההצעה להוסיף בפסקה (ג) את המלים "או באזורי שיפוט אחדים" - נחקבלה

מעיף 24 (מקודם מעיף 22) - נ ת ק ב ל

מעיף 25 (מקודם מעיף 23)

ח. כהן: במעיף זה יש המליצות לחבר-הכנסת ורהפטיג
המציע שבוענינים פלייליים בית-המשפט יטב תמיד
בשלושה.

מר ידיו: אני חושב שצריך לוטר כאן - "הדיון בענין
מסוים" - כי הנושא הנוכחי עושה רושם כאילו

הנושא כללי הוא יכול להורות.

הנהלת: להוסיף את המלים "בענין מסוים".

מעיף 25 עם הליפון - נ ת ק ב ל

סעיף 26 (מקודם סעיף 24) - נ ת ק ב ל

סעיף 27 (מקודם סעיף 25)

ח. כהן: פה נופלת גירמא ב' והיא הסתייגות לחבר-הכנסת שופטן.

במסקנה (ב) צריך להיות "השופט אשר ידון" במקום "השופט אשר ישב בדיון".

סעיף 27 (גירמא א' עם התיקון) - נ ת ק ב ל

סעיף 28 (מקודם סעיף 26)

ח. כהן: עוונות הן כל העבירות שדין מאמר עד שלוש שנים ופחות מזה. חבר-הכנסת ורהפטיג רוצה להוסיף עוונות מסוימים שלגביהם תהיה סמכות לבית-משפט השלום לתת עונש טכנימלי שנקבע להם, אבל הם יהיו רק חלק קטן מכלל העוונות.

כל חברי הוועדה בלי יוצא מן הכלל היו הדעה שאריך לבטל את החוק הקיים היום ושלפיו התביעה הכללית רשאית לבחור לה אם להניח במשפט מסוים בפני בית-משפט שלום או מחוזי. כהוצאה מכך צריך לתת לשופט שלום סמכות סגולה להעניש את כל סוגי העונש על אותם העוונות הנכבדים בחוקי סמכותו. השאלה שבמחלוקת היתה אם במסגרת כל העוונות נשאר בתחום הסמכות של בית-משפט או נעשה מכתר של עוונות שיהיו סמכותו. אני מציע לקבל את גירמא א' כי זהו הפתרון המתקבל על הדעת.

המניעים על גירמא ב' צריכים להציע לנו רשימה של עוונות.

ב. גזניה: מה בעצם טור החשש לתת לשופט שלום סכות כזו?

ח. כהן: מזמן המנדט שופט שלום היה בעצם לבלר שלאחר עשרים שנות הירות נוספה לשופט שלום. כיום לאחר קבלת חוק השופטים, הרי שופט שלום הוא עורך-דין בעל שלוש שנות ותק לפחות והוא עובר את המסבנה של ועדת המינויים. היום כל המיקולים שהניעו את המחוקק להגביל את סמכותו של שופט שלום מינם חזקים היום.

בכנסת השניה, כאשר נוערה השאלה, התנגד חבר-הכנסת שפירא בחוקף להגדלת סמכות העונש של שופט שלום, ועיקר טענתו היתה שהם צעירים. היום גם טענה זו אינה כל-כך נכונה. אינני רואה כל טביעה להעניש להם סכות כזו. בחוק השיפוט הצבאי התעוררה הוזה שאלה ושם לא מצאו לנכון להגביל את סמכות בתי-הדין הצבאיים, ושם לא יושבין שופטי שלום בעלי סמכות ונסיון כמו השופטים שלנו, אלא יושבין שט קציני צבא שהם על פי רוב צעירים, ובכל-זאת יש להם ניסיון רחב ביותר.

מ. בנין: אני חושב שמוטב למסור את כל העוונות לבית משפט השלום מאשר ללכת בדרך ביניים שרק מסבך אותנו. מתעוררת רק שאלת הערעור על פסק דין של שלום שנות מאמר - האם הוא יונא לפני בית-משפט מחוזי בהרכב של שופט יחיד?

ח. כהן: בהרכב של שלושה.

מד.

בני סמכים המפסד להכליל כאן את
כל העוונות.

פ. רגין:

עד עתה היו ימי כוח היו מספט השלום
כל העוונות, ו לבד מהעוונות עליהם לא יהיה יותר טענה אחת! בני
חושב יבועטה טוב, על רקע ההצעות הטובות ייתם להרכיב, את לאחד הכנסת
הראשונה במניס פסקה האחרת: דן בית-מספט השלום בעוון עליו צפוי
עונש של למעלה טענה - ירון ושלוש.

תשעי ותטע אחרים בכלל העוונות
העונש עליהם הוא שלוש ינות מספר.

ח. כהן:

גירטא מ' של מעיף 28(2) - נ ת ק ב ל ה

החתי גרה - לחבר-הכנסת ורהפטטיג המציע את גירטא ב'

מעיף 28 - נ ת ק ב ל

מעיף 29 (סקודם מעיף 27) - נתקבל.

היצעה נועלה בשעה 13.00